

каникъ за да ся позабавите тука... | трѣба да поговоримъ за работъ. |
 Ей ты старый песь, извика той на | чловѣкъ-тъ кой-то стоіаше задъ лав-
 кѣ-тъ дай ни горѣщъ водъ и сахаръ | и сигари и още повечко отъ существел-
 нѣ-тъ матеріи, а мы щемъ ся издува.

Споредъ това запалихъ свѣщи-ти, | накладохъ на очягъ-тъ огънь и
 троица-та достойны другари насѣда- | хъ около трапезъ-тъ, на кой-то
 бѣ сложено всячко, що іе потребно | за добръ дружина, и за кое-то по
 горѣ споменѣхмы.

Гели поченъ жаловитѣ приказкѣ | за свои-ти бѣды. Логеръ прифалъ
 языкъ-тъ си, и слушаше насуненъ | нѣ съ вниманіе, Маркъс кой-
 то бѣ ся залисълъ да прави пуншъ | споредъ вкусъ-тъ си случайно
 мѣташе погледъ и втикаше носъ-тъ | си дори въ лице-то на Гели клюма-
 ше съ главъ до гдѣ Гели приказва- | ше. Най много го забави, какъ-то
 ся виждаше, свършаніе-то на при- | казкѣ-тъ, и той повдигаше рамена-
 та си и плечи-ти-си, и стиснѣ тѣ- | кы-ти си устни, кое-то показваше
 голѣмо вѣтрѣшно удоволствиіе.

— И така упледи вы добръ, каза | той, хе-хе-хе! чиста работъ.

— Тыіа дѣца вынѣгы докаровѣтъ | голѣмы пакости въ тръговіѣ-тъ »
 каза Гели жаловито. »

— Ако быхмы могли да найдемъ | таквѣ породѣ жени, кои-то да нѣ-
 мѣтъ грижѣ за дѣца-та си, каза

Маркъс, то кажѣте, не щѣше ли бы | това іедно отъ най голѣми-ти от-
 крытіи на наше-то время, и Маркъс | подкрѣпи остро-то си слово съ спо-
 койно къскашіе.

— Истина така; каза Гели; азъ никоги | не съмъ былъ въ състоіаніе да про-
 умѣхъ това нѣщо. Дѣца-та сѣ | іедна голѣма бѣла за тѣхъ, и
 чловѣкъ може да помисли че ще | имъ іе драго да ся избавѣтъ отъ
 тѣхъ. Нѣ съвсѣмъ нѣ. И колко-то | по вече беспокойство прави дѣте-
 то и колко-то бесполезно іе то, тол- | косъ по вече имъ іе мило.

Е. Г. Гели, каза Маркъс, подай ми | горѣщъ-тъ водъ. Да, Господине, вы
 казвате това, що чювствамъ и | азъ и всица ни. Это да вы кажѣхъ
 да ся смѣете: Віедижъ кога още | правіахъ тръговиѣ, купихъ едикъ
 женъ-напетъ, хубавъ, бръза, чин- | иа, тіа имаше дѣте болно, гнило
 грѣбъ-тъ ли му бѣ навехнѣтъ, и дру- | го нѣщо имаше не знаѣхъ. Азъ скоро
 го извадихъ отъ рѣцѣ-ти си, прода- | лохъ го іедному, кой-то искаше
 да го отхрани, защо-то това не му | стоіаше нищо. — Не можете си пред-
 стави, Господари, какъ пріе жена- | та тѣмъ вѣстъ. Господи, трѣбоваше
 да видите колко ся тіа бѣхта! наист- | инѣ можіаше чловѣкъ да помисли
 че дѣте-то ѣ бѣше драго за болѣ- | стъ-тъ, и защо ѣхъ мѣчаше. Толь-
 косъ плака и ся убива гдѣ-то и да